

احتمالی مردم را چگونه میتوان جهت داد ؟

تداوم اعتراضات خود جوش توده های عصیان زده در روزهای آینده ، میرود که رژیم و کل دستگاه ولایت فقیه را به عقب نشینی وادارد . بباور بسیاری ، حرکتی بطئی که ماههاست آغاز گشته و در اعتصابات کارگری ، اعتراضات صنفی دانشجویان دانشگاههای کشور ، سازمانهای برابری طلب زنان و کانون معلمان کشور خود را متجلی ساخته ، منجر به واکنش کاندیداهای رژیم در تبلیغات "انتخاباتی" گردیده، تا حدی که پاره پی از درخواستهای مردم در برنامه ها و مناظره های تلویزیونی 4 کاندیدای منتخب حکومت ولایت فقیه ، به شکل عیانی بازتاب یافته .

شکی نیست که مناظره های کاندیدا ها که با افشاگرهای مالی و سیاسی طرفین منازعه توأم است ، آن بخش از توده های خرافی و ناآگاه ایران را نیز به نگرشی تازه واداشته و فضای فعلی ، تلفیقی از شک و بد بینی و هراس از گسل یکباره و نا امنی احتمالی اجتماعیست که مردم از آن در خفا و بدور از عناصر "واواک" پیرامونش به تبادل نظر پرداخته اند .

در پاره پی از شهر ها و به اقرار خود رژیم ، دامنه رقابتهای ستاد های کاندیداها ، به برخورد های فیزیکی و تهدید و ارباب طرفین انجامیده که همین امر ، "ولی فقیه" را وادار به نصیحت هواداران جناحها کرد که مبادا درگیرهای حاصله موجب یاس و سرخوردگی مردم از نظام و بهره برداری آنچه وی ضد انقلابش نامید ، بشود .

عرصه آشکار تقابل مردم و رژیم هنوز فرا نرسیده ، اما میدان تاخت و تاز حزب پادگانی رژیم (بخوان جناح حجتیه) که "واعظی طبسی" و "احمدجنتی" از گردانندگان اصلی آن محسوب میشوند ، زمینه چنین تقابلی را اجتناب ناپذیر خواهد کرد . زیرا که روی گردانی اقشار مردم از " احمدی نژاد " بحدیست که که خود وی علناً از وضعیت موجود هراسان شده و در تمامی سخنرانیها ، به افشای فساد مالی دولتهای پیش ، بالاخص ، " اکبر هاشمی رفسنجانی " و " ناطق نوری " پرداخته و اعوان و انصار آنها را بباد استهزا گرفته و آشکارا پسران این دو عنصر مهم حکومتی را به دزدی و رانت خواری محکوم کرده تا بدین وسیله رقبای خود را که از پشتیبانی آنها برخوردارند ، از میدان بدر کند .

در تقابل با چنین منشی از سوی " احمدی نژاد " ، تهدید به محاکمه و بدادگاه کشاندن وی ، ازسوی جناح ملقب به اصلاح طلب ، (رفسنجانی و شرکاء) به تشدید و حدت تضاد های رژیم خواهدانجامید .

سران هیئت ملقب به " اصلاح طلب " به صف آرایی در مقابل " انجمن حجتیه " دست زده و شمشیر های خود را از رو بسته و مترصد شرایط مطلوبند .

صحنه گردانان هر دو جناح ، که مشروعیت و بقاءخود را در این انتخابات حیاتی میدانند ، ممکن است در یک فرایند جدید (تقلب در آراء) و یا " ترور " یک کاندیدا ، و هر حادثه ی غیر مترقبه دیگر، شمشیر های تصفیه را از نیام بیرون کشند و سر فصل تازه یی در حیات سیاسی ایران آغاز گردد .

در صورت بروز چنین اوضاع و احوالی ، که میتواند به منشأ یک طغیان عمومی مبدل گردد و گسترش دامنه آن حتی پایه های رژیم فقهاتی را بلزه درآورد ، چه باید کرد.

فقدان یک اپوزیسیون قدرتمند و با برنامه ، بدون شک شکست توده ها را بدنبال خواهد داشت و پیامد های زیانبار این روند محتمل ، بیگمان یک کیفیت تازه از نوع نظامیان " برمه " را بوجود خواهد آورد . و یا درخوشبینانه ترین حالت ، رژیم خود کامه ی ولایت فقیه رابرای مدتی دیگر تثبیت نماید .

تجربه تمام خیزشهای گذشته طی سالهای گذشته ، نشان داده که دستگاه "واواک " ، در چنین وضعیتی ، نقش تعیین کننده را داشته و با بکار گیری ترفند های کاذب (شورش های نمایشی ، حمله به دوایر دولتی ، و مراکز رژیم) ، سعی در شناسایی عناصر آکتیو و انقلابی دارند و پس از سر کوب خونین و لگام گسیخته و فروکش احتمالی اعتراضات ، به دستگیریهای گسترده امنیتی روی میآورند و قدرت بلامنازع رژیم ، بار دیگر و برای مقطعی خاص ، ناراضیان را مایوس و خانه نشین خواهد کرد .

بنا بر این ، برای به میدان کشیدن مردم آزادیخواه و بستوه آمده از سیاستهای فاشیستی رژیم ، باید دامنه مطالبات را از سطح فعلی (حجاب ، دستمزد های معوقه ، و در یک کلام مسائل صنفی محدود) به مرحله ی فراتری ارتقا داد و از ذهنی گرایایی و تمسک و تمکین به محافل قدرت دوری جست .

آنچه که در مرحله فعلی اولویت خود را بر همگان آشکار نموده ، نفی کل سیستم و بویژه دستگاه ولی فقیه ، بمثابه سرچشمه ی فساد مالی و سیاسی است.

بنا بر این خط قرمزی را که طی 20 سال حاکمیت مطلقه " سید علی خامنه یی " توسط دستگاه " واواک " به همه تحمیل شده ، باید هشیارانه پشت سر گذارد و عرصه رقابتهای 4 دست نشانده حکومت را که فضایی مناسب برای طرح خواستههای توده هاست ، مبدل نمود.

به بیان ساده تر ، بعنوان یک تاکتیک مشخص ، طرح مطالبات جدی ، شامل این نکات خواهد بود:

- آزادی همه زندانیان سیاسی .
- لغو سانسور و اختناق 30 ساله
- بازگشت همه کارگران اخراجی و معلمان و دانشگاهیان و دانشجویان به مشاغل و کلاسهای خود.
- آزادی تشکلهای صنفی

شکی نیست که این مطالبات جزئی ترین خواست در مرحله کنونی است . اما نباید فراموش کرد که عقب راندن رژیمی که تحمل انتقاد مهره های خودی را نیز ندارد ، چندان کار ساده یی نیست .

کارزار " انتخاباتی " مهره های گلچین شده حکومت ولایت فقیه (کاندیداهای ریاست جمهوری) ، راه را برای بیان خواستها هموار نموده و میتواند در تظاهرات پراکنده و بی سازمان شبانه که هم اکنون در پایتخت و پاره یی شهر ها آغاز شده ، به انگیزه یی برای اهداف آتی مبدل گردد .

وحدت مقطعی همه سازمانها ی اپوزیسیون ، چه در داخل کشور و چه در خارج کشور ، امری جدیست و هر گونه سهل انگاری در این راستا ، در خدمت تحکیم پایه های قدرت نظام جبار و ضحاک جماران است . تشتت و پراکندگی نیروهای آزادیخواه ، به بقاء حکومت اسلامی منجر خواهد شد .

آریز داراپور

arez99@hotmail.de

- واواک ، مخفف " وزارت اطلاعات و امنیت کشور " است